

Samling af Afgørelser

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 28. september 2016 – Manzo

(Sag C-542/15)*

»Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — enslydende præjudicielle spørgsmål — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — restriktioner — tvingende almene hensyn — proportionalitet — offentlige kontrakter — betingelser for deltagelse i et udbud og vurdering af den økonomiske og finansielle formåen — udelukkelse af tilbudsgiveren på grund af manglende fremlæggelse af attester af dennes økonomiske og finansielle formåen fra to særskilte bankinstitutter — direktiv 2004/18/EF — artikel 47 — anvendelighed«

1. *Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — hasardspil — national lovgivning, der gør deltagelsen i en procedure for tildeling af koncessionerne til indsamling af væddemål betinget af fremlæggelsen af bankerklæringer, som dokumenterer den erhvervsdrivendes økonomiske og finansielle formåen — ikke tilladt — begrundelse — tvingende almene hensyn — mål om bekæmpelse af kriminalitet — pligt til at opfylde betingelsen om forholdsmæssighed — den nationale rets afgørelse (art. 49 TEUF og art. 56 TEUF) (jf. præmis 13-17 og domskonkl. 1)*
2. *Tilnærmelse af lovgivningerne — fremgangsmåder ved indgåelse af offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2004/18 — anvendelsesområde — offentlige koncessionskontrakter om tjenesteydelser — udelukkelse (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2004/18, art. 47) (jf. præmis 19 og 20 samt domskonkl. 2)*

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger de erhvervsdrivende, som ønsker at deltage i et udbud vedrørende tildelingen af koncessioner på området for spil og væddemål, en pligt til at føre bevis for deres økonomiske og finansielle formåen ved erklæringer fra mindst to banker, uden at åbne op for muligheden for, at denne formåen ligeledes kan godtgøres på anden vis, for så vidt som en sådan bestemmelse kan opfylde de i Domstolens praksis fastsatte betingelser om forholdsmæssighed, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

* EUT C 16 af 18.1.2016.

- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, navnlig direktivets artikel 47, skal fortolkes således, at en national lovgivning om tildeling af koncessioner på hasardspilsområdet som den i hovedsagen omhandlede ikke er omfattet af dets anvendelsesområde.